

Sevimli Anaokulu Mart Ayı Bülteni

Bülten Tarihi: 10.03.2024
Sayı 7

“Eğitimde Feda Edilecek Tek Bir Fert Yoktur.”
Mustafa Kemal ATATÜRK

AİLE TUTUMLARI

Aile tutumları, ebeveynlerin çocuk yetiştirirken sergiledikleri davranış ve düşünce kalıplarını ifade eder. Bu tutumlar, çocukların gelişiminde önemli bir rol oynar ve farklı tiplerde olabilir:

İçindekiler

1. Aile Tutumları
2. Hangi aile tutumu en olumlu?
Nasıl daha iyi anne baba olabilirim?
3. Kardeş Kıskaçlığı
4. Tuvalet Eğitimi
5. Sınıftan Haber Var

Otoriter Aile Tutumu:

Ebeveynlerin çocuklarına kendi idealleri doğrultusunda şekil vermek istedikleri ve baskıcı, disiplinli davranışlar sergiledikleri bir tutumdur. Bu tutumda sert bakış, bağırma ve cezalandırma gibi davranışlar görülebilir.

İlgisiz Ebeveyn Tutumu:

Ebeveynlerin çocuklarına karşı ilgisiz, sevgisiz ve boş vermiş bir tutum sergiledikleri, çocuğun nerede olduğuyla ilgilenmedikleri bir tutumdur.

Koruyucu Aile Tutumu:

Ebeveynlerin çocuğa aşırı bağlılık ve koruma gösterdiği, çocuğun tek başına yapabileceği davranışları bile aile tarafından yapıldığı bir tutumdur. Bu durum, çocuğun bireyleşmesinde sorunlara yol açabilir.

Dengesiz ve Tutarsız Anne Baba Tutumu:

Ebeveynlerin çocuklarına karşı farklı görüş ve düşüncelerle aynı olaya farklı şekillerde yaklaştıkları, çocuğun neyin doğru neyin yanlış olduğunu ayırt edemediği bir tutumdur.

Mükemmeliyetçi Anne Baba Tutumu:

Ebeveynlerin çocuklarının her konuda en iyisini yapmasını bekledikleri, çocuğun kapasitesini zorlayan ve kuralcı bir yapıya sahip oldukları bir tutumdur. Çocukta yetersizlik hissi ve koşulsuzca sevilmeyeceğine dair düşünceler oluşabilir.

Demokratik Anne Baba Tutumu:

Çocuğa koşulsuz sevgi ile yaklaşan, çocuğun düşüncelerinin dinlendiği ve değerlendirildiği, güven verici ve destekleyici bir ortamda büyüdüğü en olumlu tutumdur.

Bu tutumlar, çocukların kişilik gelişimi, sosyal uyum ve özdeşim yapma süreçlerini etkileyebilir. Ebeveynlerin bu tutumları bilinçli olarak gözden geçirmesi ve çocuklarının ihtiyaçlarına uygun bir yaklaşım sergilemesi önemlidir.

Hangi aile tutumu en olumlu?

En olumlu aile tutumu genellikle **demokratik aile tutumu** olarak kabul edilir. Bu tutumda ebeveynler, çocuklarına koşulsuz sevgi gösterir, onların düşüncelerini dinler ve değerlendirir. Ayrıca, çocukların bağımsızlığını ve karar verme yeteneklerini desteklerler. Demokratik aile tutumu, çocukların özgüvenini ve sosyal becerilerini geliştirmelerine yardımcı olurken, aynı zamanda disiplin ve sorumluluk duygusunu da pekiştirir.

Bu tutum, çocukların duygusal ihtiyaçlarını karşılamak ve onları topluma uyumlu bireyler olarak yetiştirmek için dengeli bir yaklaşım sunar. Ebeveynlerin bu tutumu benimsemesi, çocukların sağlıklı kişilik gelişimi için önemlidir.

Nasıl daha iyi bir anne baba olabilirim?

Daha iyi bir anne baba olmak için izlenebilecek bazı yollar şunlardır:

Eğitim ve Araştırma:

Çocuk gelişimi ve eğitimi hakkında bilgi sahibi olmak, bu yolculuğun ilk adımıdır.

Empati:

Çocuğunuzun bakış açısını anlamak ve onun dünyasını görmeye çalışmak, empati kurmanın temelidir.

Açık İletişim:

Çocuğunuzla açık ve dürüst bir iletişim kurun. Duygularını ifade etmesine ve sorular sormasına olanak tanıyın.

Sabır ve Esneklik:

Çocuk yetiştirirken sabırlı olmak ve esnek davranmak önemlidir.

Kendinize Zaman Ayırın:

Kendi ihtiyaçlarınıza da özen göstermek, daha dengeli ve mutlu bir ebeveyn olmanıza yardımcı olur.

Disiplin Yöntemleri:

Disiplin konusunda tutarlı olun, ancak çocuğunuzun yaşına ve ihtiyaçlarına uygun yöntemler seçin.

Aile Desteği:

Aile üyelerinizden ve arkadaşlarınızdan destek alın. Ebeveynlik bir takım çalışmasıdır.

Öz-Bakım:

Kendi sağlığınıza ve mutluluğunuza da önem verin. Bu, çocuğunuza da yansiyacaktır.

Bu ipuçları, daha iyi bir anne baba olma yolunda size yardımcı olabilir. Ancak her çocuk ve aile farklıdır, bu nedenle sizin için en uygun olan yaklaşımı bulmak önemlidir. Ebeveynlik, sürekli bir öğrenme ve gelişme sürecidir. Kendinizi ve çocuğunuzu tanıyarak, ihtiyaçlarına uygun destek ve rehberlik sağlayabilirsiniz.

KARDEŞ KISKANÇLIĞI

Kardeş kıskançlığı, aile içinde sıkça karşılaşılan ve doğal bir duygu olan kıskançlığın bir türüdür. Genellikle aileye yeni bir bebek katıldığında, ilk çocukta görülen bir durumdur. İlk çocuk, anne ve babanın ilgisinin bölüşülmesi gerektiğini kabullenmekte zorlanabilir ve bu da kıskançlık duygularına yol açabilir.

Kardeş Kıskançlığının Belirtileri:

- Bebeksi davranışlar sergileme
- İlgı çekmek için ağlama veya öfke nöbetleri
- Tuvalet eğitiminde gerileme
- Yemek yeme alışkanlıklarında değişiklik
- Uykusuzluk veya kabuslar
- Kardeşine karşı agresif davranışlar

Yapılması Gerekenler:

Eşit İlgı Gösterin: Ebeveynlerin her iki çocuğa da eşit ilgi ve sevgi göstermesi önemlidir.

Büyük Çocuğu Dahil Edin: Büyük çocuğun, yeni kardeşin bakımına katılmasını sağlayarak, ona da sorumluluk verin.

Kıyaslamaktan Kaçının: Çocuklar arasında kıyas yapmaktan kaçının ve her birinin benzersiz olduğunu vurgulayın.

Kaliteli Zaman Ayırın: Kiskanç çocukla baş başa kaliteli zaman geçirin ve onunla ilgilendiğinizi hissettirin.

Duygusal Destek Olun: Çocuğunuzun duygularını anladığınızı ve ona destek olduğunuzu gösterin.

Aile Büyükleriyle İş Birliği Yapın: Aile büyükleri ve yakın çevre ile iş birliği yaparak, büyük çocuğun da ilgi görmesini sağlayın.

Kardeş kıskançlığı, doğru yönetildiğinde ve çocuğun duygularına saygı gösterildiğinde, aile içinde sağlıklı ilişkilerin gelişimine katkıda bulunabilir. Ebeveynlerin bu süreçte sabırlı ve anlayışlı olmaları, çocukların duygusal ihtiyaçlarını karşılamaları önem taşır.

Kardeş kıskançlığı ne kadar sürer?

Kardeş kıskançlığının süresi, çocuğun yaşına, aile içi dinamiklere ve ebeveynlerin yaklaşımına göre değişebilir. Genellikle, yeni bir kardeşin doğumuyla başlayan kıskançlık duyguları, ebeveynlerin duyarlı ve destekleyici tutumlarıyla zamanla azalabilir. Ancak, bazı durumlarda bu duygular daha uzun sürebilir ve çocuğun davranışlarına yansiyabilir.

Özellikle 2 yaşındaki çocuklarda kardeş kıskançlığı, kardeşe zarar verme eğilimi olarak kendini gösterebilir. 3 yaşındaki çocuklarda ise kardeşe zarar verme arzusu ve anneye tepki olarak ortaya çıkabilir.

4 yaşındaki çocuklarda ebeveynlerden uzaklaşma, söz dinlememe, altını ıslatma gibi davranışlarla kendini gösterebilir. 6 yaşındaki çocuklarda ise daha çok neden-sonuç ilişkisine dayalı davranışlar görülebilir.

Ebeveynlerin bu süreçte göstereceği anlayış ve sağlayacağı destek, kıskançlık duygularının üstesinden gelmede önemli bir rol oynar. Eğer kıskançlık duyguları uzun süre devam eder ve çocuğun günlük yaşamını olumsuz etkilerse, bir uzmandan destek almak faydalı olabilir.

TUVALET EĞİTİMİ

Tuvalet eğitimi, çocukların bağımsızlık kazanmalarının önemli bir adımıdır ve genellikle 2 ile 3 yaşları arasında başlar. Her çocuğun gelişimi farklı olduğu için, tuvalet eğitimine başlama zamanı da çocuktan çocuğa değişebilir. İşte tuvalet eğitimi sürecinde dikkate almanız gereken bazı önemli noktalar:

Hazır Olma İşaretleri:

Çocuğunuzun tuvalet eğitimine hazır olduğunu gösteren işaretler arayın. Bunlar arasında daha uzun süre kuru kalma, bezini çıkarmak isteme ve tuvalet yapmadan önce işaret verme gibi fiziksel işaretler bulunur

Eğitim Süreci:

Tuvalet eğitimine başlamadan önce, çocuğunuzun ruhsal ve fiziksel gelişimi hakkında bilgi edinin. Eğitim sürecinde sabırlı olun ve çocuğunuzunuzu destekleyin

Pozitif Takviye:

Çocuğunuz tuvaletini başarıyla kullandığında onu övün ve olumlu davranışları pekiştirin

Tutarlılık:

Tuvalet eğitimi sürecinde tutarlı olmak önemlidir. Çocuğunuzun tuvalet alışkanlıklarını geliştirmesi için düzenli bir rutin oluşturun

Sorunlar ve Çözümler:

Tuvalet eğitiminde karşılaşılabileceğiniz sorunlara hazırlıklı olun ve çözüm yollarını araştırın. Örneğin, çocuğunuzun tuvalet eğitiminde gerileme yaşaması durumunda nasıl davranacağınızı öğrenin

Uzman Yardımı:

Eğer tuvalet eğitimi sürecinde zorlanıyorsanız veya çocuğunuzun gelişiminde bir sorun olduğunu düşünüyorsanız, bir uzmandan yardım almak en iyisidir

Bu süreçte en önemli şey, çocuğunuza sabırlı ve anlayışlı yaklaşmak ve onun bireysel gelişimine saygı duymaktır. Tuvalet eğitimi, çocuğunuzun bağımsızlık kazanmasının yanı sıra, ebeveyn-çocuk ilişkisini güçlendiren bir süreçtir.

Tuvalet eğitimi ne kadar sürer?

Tuvalet eğitimi süresi, çocuğun bireysel gelişimine ve ebeveynlerin yaklaşımına göre değişiklik gösterebilir.

Genellikle, çocuklar 2 ile 3 yaşları arasında tuvalet eğitimine başlarlar ve bu süreç birkaç haftadan birkaç aya kadar sürebilir. Ancak, bazı çocuklar için tuvalet eğitimi tamamlanma süresi 3 ila 6 ayı bulabilir.

Her çocuğun gelişimi farklı olduğu için, ebeveynlerin sabırlı olması ve çocuğun hazır olduğu zamanı beklemesi önemlidir. Eğer çocuğunuz tuvalet eğitimine hazırsa, eğitimin büyük bir bölümünü gerçekten birkaç gün içerisinde tamamlayabilir.

Tuvalet eğitimi sürecinde karşılaşılan zorluklar ve çocuğun tepkileri de sürenin uzamasına neden olabilir. Bu nedenle, ebeveynlerin süreci destekleyici ve pozitif bir tutumla yönetmeleri, çocuğun öğrenme sürecini kolaylaştırabilir

Sınıftan Haber Var

SUBAT AYINDA ÖĞRENDİKLERİMİ

Zıt: Eski-Yeni, Düzenli-Dağınık

Miktar: Kalabalık-Tenha

Renk: Beyaz-Siyah

Duygu: Sevgi

Ses farkındalığı: "O" sesi

Yön mekanda konum: ön-arka, önünde-arkasında

MART AYINDA ÖĞRENECEKLERİMİZ

Zıt kavramlar: Canlı-cansız

Boyut: büyük-küçük

Duyu: sesli-sessiz sert-yumuşak Islak-kuru

Renk: Gri

Sayılar: 11,12,13,14 (1-20 arası sayılar)

Önceki-Sonraki

Sıra sayısı (birinci-ikinci...)

Şekiller: Elips daire kare dikdörtgen üçgen

Yön mekanda konum: Ön-arka

Yukarı -aşağı

Erken okuryazarlık ses farkındalığı: Ö sesi

ÇANAKKALE DİYARINDA

Denize takılan kilit
Dünyayı kaldıran yiğit
Alaylar var toptan şehit
Çanakkale diyarında

Kahraman şehit çavuşlar
Şehitliğe uçan kuşlar
Savaşta yeni buluşlar
Çanakkale diyarında

AYIN SİNEMASI

